

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3347/2019. (XII. 6.) AB VÉGGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.468/2016/5. számú ítéletével szemben benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A magányszemély indítványozó jogi képviselője (dr. Szikora János) útján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát a Kúria Kfv.I.35.468/2016/5. számú ítélete, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 29.K.34.154/2014/31. számú ítélete, valamint a Nemzeti Adó és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság 2927710006. számú határozata ellen – a Nemzeti Adó és Vámhivatal Dél-budapesti Adóigazgatósága Magányszemélyek és Egyéni Vállalkozások Ellenőrzési Főosztálya Magányszemélyek és Egyéni Vállalkozások Ellenőrzési Osztály 5.3474711689. iktatószámú közigazgatási határozatára is kiterjedően – terjesztette elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján. Álláspontja szerint a kifogásolt döntések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszról és a mellékletként csatolt dokumentumokból megállapítható, hogy az elsőfokú adóhatóság az indítványozónál 2006-2010 évekre kiterjedően személyi jövedelemadó és százalékos egészségügyi hozzájárulás adónemekben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le. Az elsőfokú adóhatóság megállapításai szerint a felperes kiadásai, vagyongyarapodásai nem álltak arányban az adózott jövedelmeivel és az igazoltan megszerzett adómentes bevételeivel, így az elsőfokú adóhatóság az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 108. § (1) bekezdése és a 109. § (1) bekezdése alapján ún. vagyonosodási vizsgálat keretén belül, becsléssel adókülönbötést állapított meg. Tekintettel arra, hogy – az elsőfokú adóhatóság álláspontja szerint – az adókülönbötés létrejöttébe bevétel eltitkolásával függött össze, indokoltnak látta továbbá 75 %-os bírságmérték alkalmazását is. A másodfokú adóhatóság az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [3] 3. Az indítványozó közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatára irányuló eljárást kezdeményezett, melynek során – álláspontja szerint – az elsőfokú bíróság a tényállást iratellenesen, a felperes javára szolgáló bizonyítékok teljes figyelmen kívül hagyásával állapította meg, továbbá a tényállás megállapításánál az alperesi adóhatóság által „jogszerűtlenül” végzett ellenőrzések megállapításait is figyelembe vette. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a másodfokú adóhatóság határozata az anyagi jogi és eljárásjogi jogszabályoknak megfelel.
- [4] 4. Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriára, melyben sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság iratellenesen figyelmen kívül hagyta, hogy a bizonyítékként rendelkezésre álló dokumentumok és a tanúk vallomásai egybehangzóan igazolják a felperesi állításokat, továbbá azt a tényt, hogy a felperes állítását igazoló tanúk ügyleti tanúk voltak. Az indítványozó álláspontja szerint az általa szolgáltatott bizonyítékok maradéktalanul kimerítették a „hitelt érdemlőség” kritériumait, míg ezzel szemben az adóhatóság többszörösen megsértette a törvényes kereteket, és nem tudta jogszerűen megszerzett, kétséget kizáróan hiteles bizonyítékokkal megdönteni a felperes bizonyítékait, azok cáfolatára az adóhatóság csupán a kételyeit fogalmazta meg, melyet az eljáró bíróság elégségesnek elfogadott. Álláspontja szerint az ügyben az adóhatóságok nem bizonyították továbbá azt sem, hogy az adóhatóság által feltárni vélt forráshiányok valótlanságának bizonyítására a felperes által bemutatott dokumentumok és tanúvallomások nem feleltek meg a tényeknek. A Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta.
- [5] 5. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában arra hivatkozott, hogy a támadott döntések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági

eljáráshoz való jogát, mert az ügyben eljáró közigazgatási hatóságok és bíróságok nem tettek eleget indokolási kötelezettségüknek. Az indítvány részletesen bemutatta a tényállást és a pertörténetet, mely során sérelmezi, hogy az eljáró adóhatóságok, valamint bíróságok nem fogadták el hitelt érdemlő bizonyítékként az általa szolgáltatott dokumentumokat és a megjelölt tanúk nyilatkozatait, továbbá annak sem volt alapja, hogy a bizonyítékok valóságtartalma megkérdőjeleződjön. A pertörténet leírása során az indítványozó részletesen taglalja, hogy az elsőfokon eljáró adóhatóság határozatának indokolásával és a bizonyítékok értékelésével miért és mennyiben nem ért egyet, valamint utal arra, hogy mivel álláspontja szerint a másodfokú adóhatóság határozatának indokolása megegyezik az elsőfokú adóhatóság által megfogalmazottakkal, ellenvetéseit ezen határozattal szemben is fenntartja.

- [6] Az elsőfokú bíróság döntésével szemben felhozott indokok szerint a bíróság a tényállást iratellenesen, a felperes javára szolgáló bizonyítékok teljes figyelmen kívül hagyásával állapította meg, ezzel szemben azonban a tényállás megállapításánál az alperesi adóhatóság által „jogszerűtlenül” végzett ellenőrzések megállapításait figyelembe vette. Jogellenesnek tartja továbbá többek között a bíróság azon álláspontját is, hogy „az adózó bizonyítékaival szemben, azok cáfolatára az adóhatóságnak elegendő a kételyeit megfogalmaznia, és nem köteles aggálytalanul bizonyítani az adózói bizonyítékok valótlanosságát”. Végül megfogalmazta aggályait a Kúria felülvizsgálati eljárás során hozott döntése kapcsán is, mely szerint a Kúria konkrét indokolást nem tartalmazva hozta meg döntését.
- [7] 4. Az Alkotmánybíróságnak mindenekelőtt az Abtv. 56. §-a alapján azt kellett megvizsgálnia, hogy a támadott döntésekkel szemben előterjesztett alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [8] 4.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.468/2016/5. számú ítélete ellen benyújtott alkotmányjogi panasz határidőben érkezett, azt az Abtv. 27. §-a szerint a benyújtásra jogosult és érintett nyújtotta be, jogorvoslati jogának kimerítését követően.
- [9] 4.2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a támadott döntések megsemmisítését az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére alapozva kérte.
- [10] Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [11] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában a bíróságok és a közigazgatási hatóságok döntéseinek felülbírálatára irányult, az eljáró bíróságok tényállás-megállapításának, bizonyítékértékelésének, jogértelmezésének, valamint jogalkalmazásának helytállóságát vitatta.
- [12] Erre figyelemmel az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy: „Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel” {3170/2014 (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [8]}. „A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat” {3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [20]}. Ismételten rögzíti továbbá az Alkotmánybíróság azt is, hogy az Alaptörvény XXXVIII. cikk (1) bekezdésében szabályozott tisztességes eljáráshoz való jog nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el, „[a] bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}.
- [13] Az Alkotmánybíróság megállapította továbbá azt is, hogy nem merül fel az indokolási kötelezettség konkrét ügyben történő megsértésének kételye, mivel mind a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, mind pedig a Kúria ítéletéből megállapítható, hogy az eljáró bíróságok érdemben megvizsgálták az indítványozó érveit. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy „önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint „[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. A jogszabályok végső soron és kötelező erővel történő értelmezése egyéb-

iránt a bíróságok feladata.” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]} {Hasonlóan: 3312/2018. (X. 16.) AB határozat, Indokolás [30]}

- [14] Az Alkotmánybíróság a fent kifejtettek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában nem vet fel olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, vagy a támadott bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, amely az alkotmányjogi panasz befogadását és érdemi vizsgálatát indokolta volna.
- [15] 5. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (2)–(3) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 27. §, és 29. §-ában foglaltakra, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2019. november 19.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1783/2017.

